

VERTIGO

NR. 75 & 76 | OKTOBER - NOVEMBER 2022

Een duizelingwekkende dosis cinema

CLOSE
ZILLION
HOLY SPIDER
FILM FEST GENT
STRANGE WORLD
REBEL

EMMA THOMPSON

DARYL McCORMACK

"SEX-POSITIVE AND POSITIVELY SEXY"

THE HOLLYWOOD REPORTER

"IRRESISTIBLE"

DEADLINE

THE GUARDIAN

EVENING STANDARD

GOOD LUCK TO YOU,
LEO GRANDE

A FILM BY SOPHIE HYDE DIRECTOR OF **ANIMALS** WRITTEN BY KATY BRAND

ALIGN PRESENTS A GENESIUS PICTURES PRODUCTION STARRING EMMA THOMPSON AND DARYL McCORMACK ORIGINAL MUSIC BY STEPHEN RENWICKS
EDITOR BRYAN MASON PRODUCTION DESIGNER MIREN MARANON CINEMATOGRAPHER BRYAN MASON COSTUME DESIGNER SIÂN JENKINS MAKE-UP DESIGNER JULIE DARTNELL EXECUTIVE PRODUCERS KATY BRAND
SOPHIE HYDE ALISON THOMPSON MARK GOODER JULIAN GLEEK MARTIN METZ NESSA MCGILL NADIA KHAMLIHI PRODUCERS DEBBIE GRAY
© GENESIUS PICTURES PATTERSON JAMES LTD ADRIAN POLITOWSKI WRITTEN & CREATED BY KATY BRAND DIRECTED BY SOPHIE HYDE ALIGN LIONSGATE

30 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

FESTIVAL DE CANNES
GRAND PRIX
2022

OFFICIAL OPENING FILM OF 49TH
FILM FEST GENT

C L O S E

EEN FILM VAN LUKAS DHONT

DE STANDAARD

DE MORGEN

"Een SPEER die
RECHT NAAR
je HART gaat."

Het Nieuwsblad

"SENSUEEL, TEDER
en RECHT NAAR
HET HART."

★★★★

Focus Knack

"Lukas Dhont is
OP ZIJN BEST
wanneer hij EMOTIES
PUUR VISUEEL
VERTAALT."

Het Belang van Limburg

★★★★★

"KERNBOM
van LIEFDE."

De Standaard

★★★★★

"Een van de MEEST
ONTROERENDE
en INTELLIGENTE
FILMS van het jaar."

De Morgen

★★★★★

"LUKAS STAL voor
altijd DE HARTEN
van het PUBLIEK."

★★★★

VRT

VANAF 2 NOVEMBER
IN DE BIOSCOOP

Beleef de strafste cinema bij je thuis

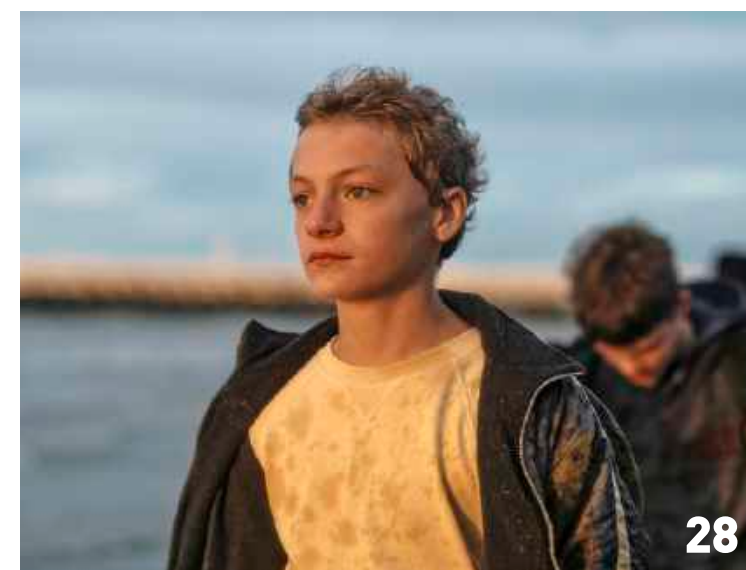
Film in de bioscoop gemist?
Dankzij Cinema bij je Thuis haal je je schade in.

Auteursfilms, festivalparels, documentaires,
familiefilms, internationaal en nationaal, recent
of minder recent, je vindt het allemaal op het
gloednieuwe streamingplatform.

Scan de QR-code of surf naar cinemabijjethuis.be

cinema
bij je thuis

- 7 VOORWOORD
- 8 REBEL
- 14 FILM FEST GENT
- 18 ZILLION
- 24 HOLY SPIDER
- 26 STRANGE WORLD
- 28 CLOSE
- 34 KLAPS

Cine
MEMBER
Thuis in arthouse

ZINNENPRIKKELEND

en nog meer dan 1.000 andere arthousefilms

**GA NAAR WWW.CINEMEMBER.BE
EN PROBEER TWEE WEKEN GRATIS!**

VERTIGO

VERTIGO

Postbus 10009, 2000 Antwerpen
info@vertigoweb.be
vertigoweb.be

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER

Steven Tuffin
steven@vertigoweb.be

ADJUNCT-BLADMANAGER

Sara Colson
sara@vertigoweb.be

MEDEWERKERS

Chris Craps, Ruben Nollet

WEBMASTER

Hans verschooten

EINDREDACTIE

Nicolas Quaghebeur

LAY-OUT

Geert Verbist

RECLAMEREGIE

info@vertigoweb.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Dorian van der Brempt
Postbus 10009
2000 Antwerpen

DRUK

Moderna Printing

Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door
middel van druk, fotokopie, scan of op enige
andere wijze, zonder voorafgaand schriftelijk
akkoord van de uitgever.

📌 **VERTIGObe**

📷 **VERTIGOgram**

📺 **VERTIGObe**

Gemengde gevoelens: iedereen heeft ze weleens. Ik heb me echter professioneel zelden zo verscheurd gevoeld als de voorbije weken. Langs de ene kant trotseren we met *Vertigo* een storm zoals nooit tevoren, langs de andere kant ben ik nog niet vaak zo trots geweest op een nummer dan op datgene wat je nu in handen – of op je scherm – hebt. Een woordje uitleg.

Toen de bioscopen in juni vorig jaar opnieuw de deuren openden, namen

we ons voor om een ‘terug naar normaal’-koers te varen. De eerste weken en maanden leek de toekomst immers iedereen toe te lachen. Na een tijdje werd echter duidelijk dat de gevolgen van de coronacrisis veel verregaander waren dan iemand zich ooit had kunnen inbeelden.

Filmverdelers en andere adverteerders gaven stuk voor stuk aan dat het nog lang niet allemaal rozengeur en maneschijn was, waardoor ze hun voor *Vertigo* broodnodige reclamebudgetten moesten inkrimpen. Enkele maanden later viel Rusland dan ook nog eens Oekraïne binnen, met naast een verschrikkelijk lijden een ongeziene energiecrisis tot gevolg, die onze productiekosten de hoogte injoeg. Om die redenen zagen we ons genoodzaakt de nummers van oktober en november te bundelen.

Dat brengt me bij de andere kant van de medaille: de drie *limited edition*-covers van dit speciale herfstnummer zien er naar mijn bescheiden mening niet alleen fantastisch uit, ze zetten ook de kwaliteit én de diversiteit van de Vlaamse filmsector dezer dagen in de verf. Veel landen zijn terecht jaloers op een regio waar binnen een korte periode uiterst uiteenlopende, originele en persoonlijke films als *Rebel*, *Zillion* en *Close* in de zalen verschijnen.

Doe jezelf een plezier en ga ze alle drie bekijken. Je zult het je niet beklagen!

STEVEN TUFFIN
HOOFDREDACTEUR

Waarom voelden zoveel Belgische jongeren van Marokkaanse origine zich geroepen om mee te gaan vechten in Syrië? In *Rebel*, tegelijk hun meest persoonlijke en ambitieuze film, nemen *Patser*- en *Bad Boys for Life*-regisseurs Adil El Arbi en Bilall Fallah dat moeilijke vraagstuk vanuit drie invalshoeken onder de loep. 'We wilden een zo omvattend mogelijk tijdsdocument maken.' **RUBEN NOLLET**

OORLOGSDANS

OP & NEER

De zomer van 2022 kende ups en downs voor Adil El Arbi en Bilall Fallah. Op 26 mei mochten ze hun chicste smoking aantrekken voor een Midnight Screening van hun nieuwe film *Rebel* op het filmfestival van Cannes. Eind juli organiseerde El Arbi een groot feest in Tanger om zijn huwelijk met de journaliste Loubna Khalkhali te vieren. En amper een paar dagen later liet Warner Bros. weten dat *Batgirl*, het superheldenproject dat het duo aan het afwerken was, alsnog werd afgevoerd.

Die teleurstelling kunnen Adil en Bilall nu echter doorspoelen met de bioscooprelease van *Rebel*. ‘Mocht daarmee hetzelfde gebeurd zijn als met *Batgirl*, was dat voor ons veel erger geweest’, aldus El Arbi. ‘Aan *Rebel* zijn we acht jaar bezig geweest. De film ligt ons enorm na aan het hart. In *Batgirl* hebben we ook veel energie gestoken, maar dat project was veel recenter en we maakten deel uit van een groter geheel. We voelen ons eigenlijk slechter voor de cast en de crew dan voor onszelf.’

DRIELUIK

Rebel omvat drie verhalen, geconstrueerd rond een vaderloos gezin uit Molenbeek. Oudste zoon Kamal (Aboubakr Bensaihi) heeft problemen met het gerecht, beslist om hulp te gaan bieden in Syrië en belandt ongewild bij IS. Kleine broer Nassim (Adils eigen broer Amir El Arbi) kijkt op naar Kamal en wordt zo een prooi voor IS-ronselaars. En

PERSOONLIJK

De twee noemen *Rebel*, die focust op de vele jonge mannen met Marokkaanse roots die België verlieten om te gaan meevechten in de Syrische burgeroorlog, de persoonlijkste film die ze ooit hebben gemaakt. ‘Voordien waren de conflicten in het Midden-Oosten een ver-van-mijn-bedshow, maar plots kwam het heel dichtbij’, vertelt El Arbi. ‘Het waren immers vooral kerels van onze generatie en origine die naar Syrië vertrokken. Bilall was

zelfs met sommigen van hen opgegroeid in Vilvoorde.’

Zelf heeft het tweetal nooit de drang gevoeld om zich mee in de strijd te storten: ‘Op ons avontuurlijkst hebben we ooit overwogen om een documentaire te gaan draaien in Gaza toen Israël het gebied aan het bombarderen was. We studeerden toen nog aan de filmschool, maar omdat we net goede punten hadden gekregen zijn we toch maar thuisgebleven. *(lacht)*’

Bilall Fallah, Amir & Adil El Arbi

moeder Leila (Lubna Azabal) ziet met groeiende wanhoop hoe haar familie uit elkaar valt.

‘Onze ambitie was om een zo omvattend mogelijk tijdsdocument te maken’, legt El Arbi uit. ‘Kamal staat voor de jongeren die in 2012 vertrokken zijn en door de chaotische omstandigheden terecht kwamen in de maffiaorganisatie die IS was.

Nassim is de jongere die geradicaliseerd raakt en later vertrekt. Via hem hebben we het over kindsoldaten in Syrië, een onderwerp dat nog niet echt op het grote scherm te zien is geweest. En Leila vertegenwoordigt alle ouders, die ook slachtoffers zijn van de situatie. Met haar raken we de Koerdische kant van de historie aan en tonen we de neergang van IS.’

ZOOMEN MET IS

Als Adil en Bilal acht jaar van hun leven in *Rebel* geïnvesteerd hebben, is dat vooral omdat ze geen feitelijke fouten wilden maken. Met een situatie die voortdurend evolueerde, vergde het project immens veel research. Om die reden haalden ze er twee coscenaristen bij: Jan van Dyck werkte mee in de eerste fase van het project, later nam Kevin Meul (*My First Highway*) over, maar de finale versie schreven de regisseurs zelf.

Intussen verzamelden ze info uit alle mogelijke kanalen: documentaires zoals *City of Ghosts* en *The Cave*, conversaties met vluchtelingen uit Raqqa, Aleppo en Homs, en zelfs een gesprek met twee gevangen

IS-soldaten. 'Dat was via Zoom', verduidelijkt El Arbi. 'De ene had enorm veel spijt en was nu compleet tegen de oorlog, terwijl de andere nog altijd radicaal pro-IS was. Dat

laatste was confronterend om te zien, want het betekent dat de strijd nog niet gestreden is. In de kampen en gevangenissen is IS nog altijd springlevend.'

EN DANS

Uitstekende acteurs, indrukwekkende actiescènes, intens drama... *Rebel* springt om verschillende redenen in het oog, maar de opvallendste is de manier waarop de film gebruikmaakt van muziek. Elk hoofdstuk wordt ingeleid met een Arabische kalligrafie, begeleid door de Marokkaanse zangeres Oum. Het hoofpersonage Kamal is rapper en gebruikt op een bepaald moment zijn zangstem om een zwaargewonde vrouw te kalmeren. Er zijn zelfs dansscènes te zien, choreografeerd door Sidi Larbi Cherkaoui.

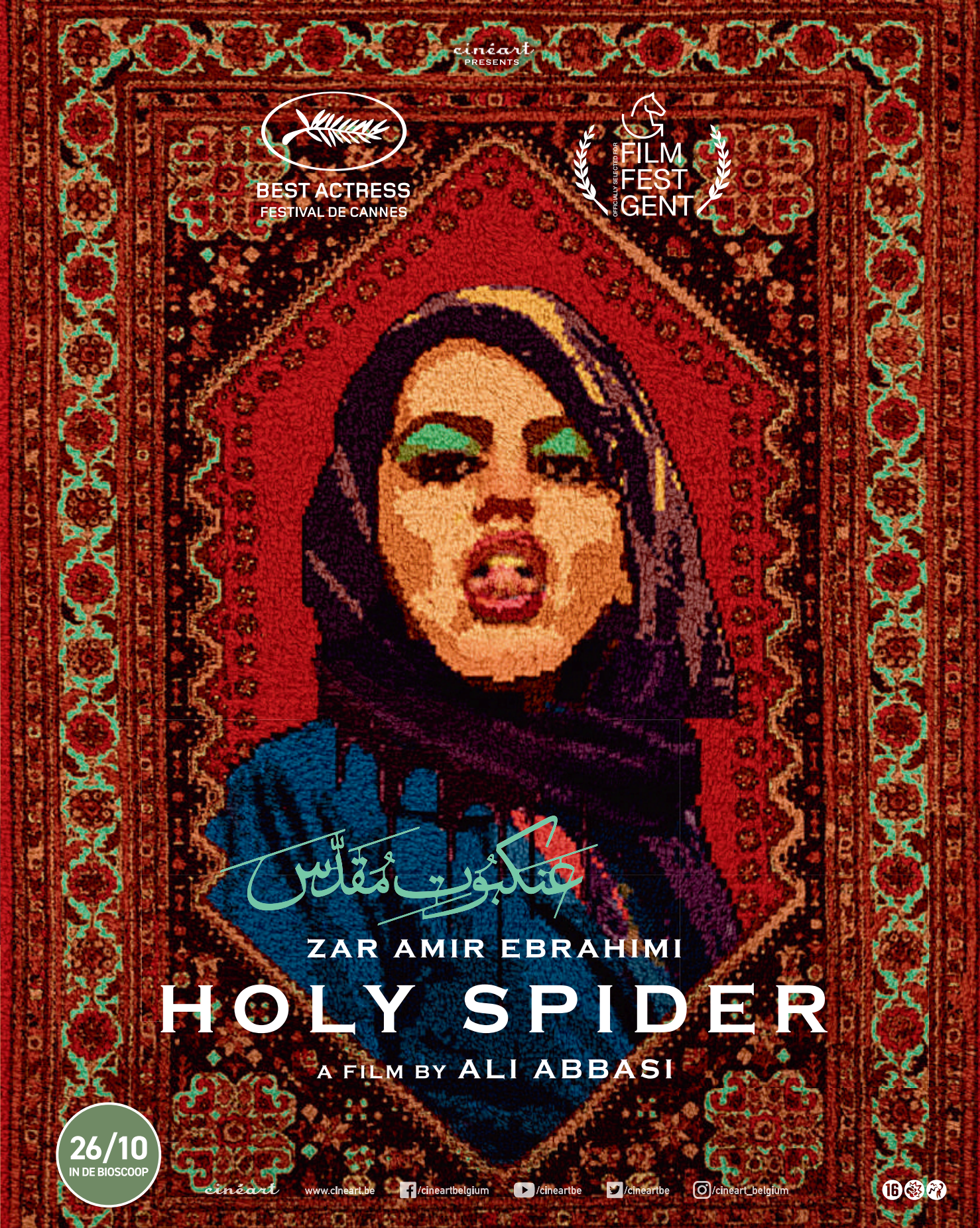
'Dat zijn allemaal cruciale momenten in de film', beschrijft Adil. 'Ik had nog nooit een film of serie gezien waarin een personage duidelijk kon uitdrukken waarom hij naar Syrië wilde gaan. Via die rapscène verklaren we de motivatie

van Kamal, met alle emotie erbij. Zijn IS-vriendin Noor symboliseert dan weer wat de vrouwen van het Midden-Oosten hebben meegemaakt onder de dictatuur van IS. Daar wilden we een soort mini-opera van maken. Oorspronkelijk zou het bij die twee scènes blijven, maar Sidi's

choreografieën waren zo mooi en betekenisvol dat we *Rebel* niet konden eindigen zonder dans. Daarom heeft hij voor het slot ook nog iets bijzonders bedacht.'

REBEL SPEELT VANAF 5 OKTOBER IN DE BIOSCOOP

RIJK DER LICHT

Zet je schrap, want van 11 tot 22 oktober heeft de 49^e editie van Film Fest Gent plaats. In alle bioscopen van de Arteveldestad kunnen film liefhebbers twaalf dagen lang hun hartje ophalen aan nieuwe, minder nieuwe en klassieke must-sees. *Vertigo* stipelde een parcours van gloeiendhete aanraders uit. **STEVEN TUFFIN**

CORSAGE

Vicky Krieps is niet van de minsten. Met haar doorbraakrol in Paul Thomas Andersons *Phantom Thread* bewees de Luxemburgse actrice dat ze zelfs naast de gevierde Daniel Day-Lewis haar mannetje kan staan. In dit subversieve kostuumdrama van Marie Kreutzer maakt ze dan weer brandhout van het sentimentele imago dat de Oostenrijkse keizerin Elisabeth sinds de populaire *Sissi*-franchise – met wittedoekicoon Romy Schneider – met zich meedraagt.

THE BANSHEES OF INISHERIN

Vijf jaar na de Oscartriomf van *Three Billboards Outside Ebbing, Missouri* keert Martin McDonagh op meer dan één vlak terug naar zijn roots. Het verhaal over de breuk tussen twee vrienden speelt zich af aan de kust van zijn heimat Ierland. Colin Farrell en Brendan Gleeson, met wie hij samenwerkte aan zijn filmdebuut *In Bruges*, nemen opnieuw de hoofdrollen voor hun rekening. En het resultaat ruikt naar de brutale poëzie van zijn theaterwerk.

THE SON

Hoewel het bioscooppubliek nog maar amper bekomen is van Florian Zellers tragische tour de force *The Father*, komt het Franse multitalent nu al op de proppen met een tweede verfilming van een van zijn toneelstukken. Klasbakken Hugh Jackman en Laura Dern spelen de gescheiden ouders van een tiener (nieuwkomer Zen McGrath) die kampt met mentale problemen en al weken niet meer naar school gaat.

LYNCH/OZ

Met zijn documentaires over films als *Psycho* en *Alien* is Alexandre O. Philippe de laatste jaren uitgegroeid tot een vaste Film Fest Gent-waarde. Ditmaal neemt de in de VS wonende Zwitser het oeuvre van David Lynch onder loep, met een specifieke focus op de connectie tussen 's mans werk en de jarendertig-klassieker *The Wizard of Oz*. Met bijdragen van onder meer John Waters, Karyn Kusama en David Lowery.

SAINT OMER

Een origineel rechtbankdrama? Maak dat mee! De Franse documentairemaakster Alice Diop verbaasde menig aanwezige op het filmfestival van Venetië – en won er de Zilveren Leeuw – met haar op feiten gebaseerde fictiedebuut waarin een schrijfster het proces volgt van een vrouw die haar kind heeft vermoord. Opmerkelijk detail: de beschuldigde is een doctoraats-studente die beweert dat er hekserij in het spel was.

EMPIRE OF LIGHT

Sam Mendes die een film maakt over zijn liefde voor cinema's en bovendien voor de vijfde keer samenwerkt met cameramagiër Roger Deakins: meer zou een film liefhebber eigenlijk niet moeten weten om zich meteen richting bioscoop te reppen. Toch een woordje uitleg: Olivia Colman speelt de manager van een prachtige art-decocinema die in het Engeland van de vroege jaren tachtig een team outsiders leidt.

HUNT

Met een focus op Zuid-Koreaanse cinema mocht deze spionagethriller die eerder dit jaar in Cannes in wereldpremière ging niet op het Film Fest Gent-programma ontbreken. *Squid Game*-ster Lee Jung-jae debuteert als regisseur met een over the top paranoiafestijn waarin vier jaar na de dodelijke aanslag op president Park Chung-hee in 1979 het aantal samenzweringen niet bij te houden valt.

THE GREEN KNIGHT

Een jaar na onze zomercover en avant-première van David Lowery's recentste langspeler, zetten we de bezwerende bioscoopbewerking van een Arthur-legende maar al te graag opnieuw in de schijnwerpers. Waarom? Simpel: de topregisseur van *Ain't Them Bodies Saints*, *A Ghost Story* en *The Old Man and the Gun* komt de uitdagende ridderqueeste samen met zijn vaste componist Daniel Hart in- en uitleiden.

WAR PONY

De Amerikaanse indiecinema heeft de laatste jaren enorm veel te danken aan een Belg. Welke? Bert Hamelinck, CEO van het productiehuis Caviar. Net zoals bij *The Diary of a Teenage Girl*, *The Rider* en *Sound of Metal* was hij een van de drijvende krachten achter dit in Cannes bekroonde regiedebuut van Gina Gammell en Riley Keough over twee inheemse Amerikanen die iets van hun leven proberen te maken in het arme Pine Ridge-reservaat in South Dakota.

CARNIVAL OF SOULS

De enige fictiefilm van Herk Harvey – over een jonge vrouw die na een verkeersongeluk alsmat vreemdere dingen meemaakt – was bij verschijning in 1962 een flop, maar groeide door de jaren heen uit tot een culthit die de voorloper wordt genoemd van zowel George A. Romero's *Night of the Living Dead* als David Lynch' *Eraserhead*. Het Antwerpse synthewonder Miaux verving de originele orgelmuziek door een melancholische score die ze live zal brengen. 🎵

DISCO INFERNO

Zillion, het pompende drama van Robin Pront over de *rise and fall* van dancinguitbater Frank Verstraeten, mag dan op zowel feiten als geruchten gebaseerd zijn, dat de filmgeschiedenis barst van de iconische partyscènes is onweerlegbaar. De *D'Ardennen*-cineast kiest zijn favorieten! **STEVEN TUFFIN**

Trainspotting (1996)

‘Danny Boyles ninetiesklassieker bevat enkele heel uiteenlopende uitgaansmomenten, waarvan sommige er ironisch genoeg voor zorgen dat je nadien niet veel zin meer hebt om nog uit te gaan. (lacht) Partyscènes kunnen zowel de *highs* als de *lows* van het feesten tonen. Toch herinner ik me vooral het shot van Ewan McGregors extatische hoofdpersonage dat in een discotheek voor een muurschildering van Travis Bickle de dames op de dansvloer staat uit te checken.’

Blade (1998)

‘Een van de eerste echt goede films gebaseerd op een Marvel-comic begint met een rave om nooit te vergeten. Op de klankband hoor je een hypnotiserende remix van New Orders *Confusion*, de dj heeft twee opvallende lampjes rond zijn hoofd gebonden en gaandeweg wordt het alsmaar duidelijker dat er iets vreemds aan de hand is, met als apotheose een regen van bloed waar de verzamelde vampiers zich te goed aan doen.’

The Matrix Reloaded (2003)

‘In het tweede deel van de sciencefictionfranchise met Keanu Reeves zit een indrukwekkende feestsequentie. Die speelt zich af in Zion, de ondergrondse stad waar alle mensen samenwonen die uit de klauwen van de machines ontsnapt zijn. Het gaat voornamelijk om een opeenvolging van slowmotionshots van zweterige lichamen die heel instinctief en sensueel bewegen, en zo het verschil tussen mens en machine extra in de verf zetten.’

La grande bellezza (2013)

‘Paolo Sorrentino’s Oscarwinnaar gaat na een bizarre proloog pas echt van start met een uitgesponnen partyscène waarin het hoofdpersonage zijn 65e verjaardag viert. De Italiaanse cineast zet het feestgedruis caleidoscopisch in beeld met een wilde maar strakke mix van uiteenlopende gezichten en songs, om te eindigen met een mijmerende voice-over van de protagonist waarmee de melancholische toon van de film wordt gezet.’

Zillion (2022)

‘Voor mij was het heel belangrijk om de sfeer in een discotheek realistisch weer te geven. Vaak fungeren dancings in films louter als decors voor dialoogscènes, in *Zillion* moest het echter een bijna levende entiteit zijn, die mee evolueert met de andere personages. Daarom worden de feestsequenties zowel visueel als op de klankband alsmaar donkerder, met als ultiem keerpunt het Zundays-segment, vol erotiek, blacklights en scheurende gitaren. De discotheek-interiors draaiden we trouwens in de Kokorico van Roger Kerreman. Hij ontwierp destijds samen met Frank Verstraeten het lichtstelsel van de *Zillion* en heeft er zelf nog steeds een kleinere versie van in zijn discotheek staan.’ 🍷

ZILLION SPEELT VANAF 26 OKTOBER IN DE BIOSCOOP

KROKUSVAKANTIE

21 & 22.02.23 **kursaal oostende**

DINOSAUR WORLD LIVE

MET **HERMAN VERBRUGGEN**
IN DE HOOFDROL

★★★★★

Interactief
spektakel voor heel
de familie!

kursaaloostende.be

SLUIERS AF

Met de protesten in Iran na de dood van de 22-jarige Mahsa Amini lijkt *Holy Spider*, over de speurtocht van een vrijgevochten journaliste naar een seriemoordenaar die het in de ‘heilige stad’ Mashhad op sekswerkers heeft gemunt, wel heel raak getimed. ‘Voor een groot statement over Iran ben je echter aan het verkeerde adres’, aldus *Gräns*-cineast Ali Abbasi. **STEVEN TUFFIN**

Holy Spider schiet uit de start-blokken met een zeer expliciete interactie tussen een prostituee en haar klant. Waarom koos je ervoor om het gebeuren zo onverbloemd in beeld te zetten?

ALI ABBASI: ‘Vond je dat echt zó expliciet? Ben je een watje of zo? (lacht) Kijk, tijdens de researchperiode bekeek ik enkele Iraanse films die het onderwerp prostitutie aanraken en telkens zag ik hetzelfde: actrices met een beetje te veel make-up en net iets te onthullende kledij. In dat soort flauwekul had ik geen zin. Sekswork is een job als een andere. Je maakt toch ook geen film over een brandweerman zonder te tonen hoe die een brand blust?’

Het duurt niet lang voor we kennis-maken met de seriemoordenaar, een personage dat in de gemiddelde genregenoot pas tijdens de finale op de voorgrond treedt.

‘Net zoals romcoms gemaakt zijn voor conservatieve mensen die zelf nooit

écht romantische avonturen zullen beleven, zijn thrillers – zeker die over de zoektocht naar een seriemoordenaar – escapistische uitstapjes voor brave middenklassers die ervan dromen om geniale slechteriken bij de lurven te vatten. Zoiets interesseerde mij geen jota. De echte zaak waarop *Holy Spider* geïnspireerd is, boeide me in de eerste plaats omdat de killer in kwestie choquerend doorsnee was. Hij had drie of vier kinderen, een liefheb-bende echtgenote en een uitstekende relatie met zijn bureu. Hoe hij in die hoedanigheid, bovendien in een extreem dichtbevolkte stad, compleet onopgemerkt een tijdlang zijn moorddadige ding heeft kunnen doen, dat vond ik interessant.’

Ik kan me moeilijk inbeelden dat de Iraanse overheid je toestemming heeft gegeven om *Holy Spider* in Mohssad te draaien. Ben je op zijn minst ter plekke geweest om je voor te bereiden?

‘We zijn voor de shoot inderdaad met een kleine ploeg naar de stad

getrokken en ik moet zeggen dat ik me daar een hoedje heb geschrokken. Binnen de kortste keren werd ik aangesproken door een oude vrouw die me vroeg of ik geen zin had om twee tienermeisjes mee naar mijn hotelkamer te nemen. Née, dus! (lacht) Tegelijk moet ik onderlijnen dat ik *Holy Spider* heb opgevat als een pure film noir. Voor een groot statement over Iran ben je aan het verkeerde adres. Ik heb in de eerste plaats een genreoefening gemaakt vol corrupte flikken en slecht verlichte straten.’

Je kunt toch niet ontkennen dat je het genre stevig naar je hand hebt gezet én dat je film iets zegt over de vrouw-onvriendelijke praktijken in Iran.

‘Mijn geldschietters hadden misschien gehoopt dat ik een rechttoe rechtaan variant op *The Silence of the Lambs* zou draaien, maar zo zit ik niet in elkaar. Ik wilde een Perzische noir maken waarin de typische genrekenmerken vermengd worden met decors en thema’s die eigen zijn aan de plaats waar hij zich afspeelt. Zo beland je onvermijdelijk bij de diepgewortelde misogynie in de Iraanse samenleving. Maar ik herhaal: *Holy Spider* is géén film met een politieke boodschap.’

Tot slot: waar heb je de film wél gedraaid?

‘Zoals je eerder al vermoedde: niet in Iran. Ik heb het wel geprobeerd, maar al snel bleek dat die vlieger niet opging. (lacht) Dat was zowel een vloek als een zegen. Natuurlijk was het cool geweest om de echte locaties te gebruiken, maar nu heb ik helemaal mijn ding kunnen doen, wat het noirgehalte van de film exponentieel deed stijgen. In dit genre gaat het meer om de sfeer dan om het realisme. Niemand geeft er een moer om dat het Los Angeles uit *Chinatown* niet echt bestaat. Maar om eindelijk op je vraag te antwoorden: de opnames hadden plaats in Jordanië.’

HOLY SPIDER SPEELT VANAF 26 OKTOBER IN DE BIOSCOOP

BLIK VOORUIT

Novembermaand, Disneymaand: sinds jaar en dag laat het Huis van de Muis tijdens de voorlaatste maand van het jaar een animatiefilm los in de zalen. Ditmaal is dat *Strange World*, een sciencefictionavontuur over een landbouwfamilie die in een, eh, vreemde wereld belandt. Roy Conli, al meer dan vijftien jaar producent *chez* Disney, geeft tekst en uitleg. **STEVEN TUFFIN**

ROY CONLI: 'Ah, een Belg! Jullie strips zijn een van de vele inspiratiebonnen geweest voor de look-and-feel van *Strange World*. Daarnaast sloop er een beetje manga in het design en grepen we terug naar films uit de Disneyschatkist zoals *Peter Pan* en andere fifties-klassiekers, grootschalige avonturen die *appealing* zijn voor de hele familie. Walt Disney gebruikte dat adjectief trouwens vaak als hij zijn medewerkers toesprak. Op het eerste gezicht lijkt het wat abstract en subjectief, maar in mijn ogen is het dé kern van de Disneymagie.'

In 1996 overzag je met *The Hunchback of Notre Dame* je eerste Disneyproductie. Je hebt dus de overgang van hand-ge tekende naar digitale animatie meegemaakt. Hoe kijk je daarop terug? 'Laat me effe de puntjes op de i zetten: computeranimatie maakte in mijn beginjaren al deel uit van het

Disneypakket. Ze had haar intrede gemaakt met de magistrale balzaal-sequentie in *Beauty and the Beast*. Voor *The Hunchback of Notre Dame* werden dan weer bepaalde achtergronden en massascènes digitaal verwezenlijkt. Mij ga je in ieder geval niet horen zeuren over *the good, old days*. Ik ben een enorme fan van computeranimatie, want je kunt er veel meer kanten mee uit. Doordat je enorm gedetailleerd te werk kunt gaan, worden de personages expressiever en de spannende momenten, eh, spannender. (*lacht*) Ook op het vlak van schaal zijn de mogelijkheden schier eindeloos. In *Strange World* zit een scène waarvoor je in een *live action*-film een set van om en bij de zes kilometer nodig zou hebben.'

***Strange World* is een onversneden sciencefictionfilm. Had je daar na het floppen van *Treasure Planet*, die je in 2002 produceerde, niet genoeg van?** 'Gelukkig is die film door de jaren heen

uitgegroeid tot een ware cultklassieker, want ik ben er nog steeds enorm trots op. Ik kom bij Disney zelfs jonge werknemers tegen die me vertellen dat *Treasure Planet* hen geïnspireerd heeft om de studio te vervoegen. Natuurlijk hoop ik dat *Strange World* het beter doet aan de kassa, maar niemand kan voorspellen wat écht zal werken. Kijk maar naar *Pirates of the Caribbean*: toen Disney die aan het maken was, verklaarde iedereen ons gek omdat piratenfilms al decennialang *box office poison* waren.'

Een van de opvallendste elementen aan *Strange World* is het felle kleurenpalet. 'De film begint in Avalonia, een landbouwgemeenschap waar aardse kleuren als groen en bruin overheersen. Vandaar dat die compleet ontbreken in de wereld uit de titel. Dat is trouwens nog een voordeel van digitale animatie: er zijn geen grenzen aan het kleurenspectrum. Die roos-paarse schakeringen hadden we met handgetekende animatie nooit kunnen bereiken.'

De familie die centraal staat in *Strange World* bestaat uit een zwarte mama, een witte papa en hun zoon. Daarnaast hint de plot naar de klimaatcrisis. Zijn jullie niet bang om door de progressievere koers van Disney conservatieve kijkers te verliezen?

'Disney staat in de eerste plaats voor entertainment. Het gezin uit de film zal iedereen charmeren, het avontuur zal iedereen naar adem doen happen en de humor zal iedereen doen schaterlachen. Het is nooit onze bedoeling om een bepaalde boodschap in iemands strot te rammen. Tegelijk kan het geen kwaad om na te denken over de toekomst van onze planeet. In wat voor wereld willen we dat onze kinderen – en hun kinderen – zullen leven? Die vraag zou iedereen toch op zijn minst een beetje mogen bezighouden.'

STRANGE WORLD SPEELT VANAF 23 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

BREEKPUUNT

Na de internationale triomftocht van zijn langspeelfilmdebuut *Girl* richtte Lukas Dhont zijn blik inwaarts en maakte *Close*, een emotioneel drama over twee jongens wier hechte vriendschap onder druk komt te staan. Opnieuw wint de Gentse scenarist-regisseur de ene award na de andere, geeft hij het startschot van Film Fest Gent en mag hij volgens sommige voorspellingen zijn smoking voor het komende Oscargala al klaarleggen. Een gesprek over zachtheid, archetypes en ontdekkingen op de trein. **STEVEN TUFFIN**

Tedere thriller

De minutenlange staande ovatie die *Girl* te beurt viel na de wereldpremière op het filmfestival van Cannes in 2018 staat bij velen nog steeds in het geheugen gegrift. Lukas Dhont had zich met zijn eerste langspeler meteen op de kaart gezet als *talent to watch*. Na een periode van pers, prijzen en nog veel meer begon de Vlaamse cineast aan zijn tweede project, dat in eerste instantie een thriller zou worden.

‘*Note to self*: onthul nooit je plannen voordat die écht concreet zijn’, lacht Dhont daarover. ‘Het klopt dat mijn coscenarist Angelo Tjssens en ik het idee hadden opgevat om een politiefilm te schrijven waarin we het thema mannelijkheid onder de loep wilden nemen. Ik had zin om met dat genre te spelen omdat de hoofdpersonages – zelfs als het vrouwen zijn – stevast dezelfde kenmerken

worden toegeschreven: machtsgeil, beenhard... Het leek me interessant om zo’n verhaal met een zekere zachtheid te injecteren. Het werd echter al snel duidelijk dat het niet het juiste project op het juiste moment was.’

Lukas Dhont

Brandend verlangen

Intussen drong het verhaal dat uiteindelijk *Close* zou worden zich meer en meer op aan Dhonts schrijftafel: ‘Het klinkt misschien nogal plastisch, maar dat scenario moest er echt uit. Het werd een alsmaar brandender verlangen. We zaten in volle coronacrisis en leefden allemaal in onze bubbels, afgeschermd van onze vrienden en de daarbij horende intimiteit. Dat gebrek aan connectie raakte me diep, waardoor ik alsmaar meer begon te reflecteren over mijn jaren als kind en tiener.’

Close draait rond Leo en Rémi, twee dertienjarigen van wie de

extreem hechte vriendschap door de buitenwereld in vraag wordt gesteld en zo onder druk komt te staan. Dat uitgangspunt is duidelijk geïnspireerd op Dhonts eigen prille puberjaren: ‘In die periode begon ik de wereld beter te begrijpen en ontdekte ik het verschil tussen macht en zwakte, sterk en zacht. Al snel had ik door dat ik niet honderd procent matchte met de archetypische jongeman. Omdat ik me daarover schaamde, begon ik intimiteit – of beter: uitdrukkingen van liefde – met andere jongens te mijden.’

Beperkte woordenschat

Dhont benadrukt dat *Close* niet als een film over seksueel ontwaken is opgevat: ‘Het tonen van emoties heeft in mijn ogen niets met iemands geaardheid te maken. Tijdens onze researchperiode las ik een interessante studie van de Amerikaanse psychologe Niobe Way. Zij stelde aan 150 jongens tussen hun 13^e en 18^e elk jaar dezelfde vragen. Daaruit bleek

dat dertienjarigen over hun vrienden vertellen alsof het hun geliefden zijn, een beeld dat totaal niet strookt met dat uit klassieke verhalen als *Lord of the Flies* en onze dagelijkse nieuwsuitzendingen, die barsten van het verbaal en fysiek geweld tussen mannen.’

‘Beelden van tederheid tussen mannen zijn dan weer ontzettend

zeldzaam’, vervolgt Dhont. ‘Dat verklaart waarom de ondervraagde jongens zich naarmate ze ouder werden meer en meer distantieerden van emotioneel taalgebruik. Dat wordt ons door allerlei narratieven afgeleerd. De woordenschat voor vriendschappen tussen jongens lijkt veel beperkter dan bij meisjes, bij wie onderlinge intimiteit veel natuurlijker verloopt.’

Castingcoupé

Het castingproces van *Close* begon raar maar waar op een trein: ‘Op een dag zat ik in dezelfde wagon als een prille tiener met een magnetiserende uitstraling’, vertelt Dhont. ‘Hij had iets engelachtigs en drukte zich heel expressief uit. Zijn grote ogen leken me bovendien ideaal om de innerlijke wereld van Leo te veruitwendigen. Ik sprak Eden (*Dambrine*, nvdr.) aan en tijdens de castingsessies bleek dat hij perfect was.’

Bij Gustav De Waele, die Leo’s onafscheidelijke vriend Rémi speelt, belandde Dhont op een traditionelere manier: ‘We ontdekten hem op een theaterkamp van het Brusselse Bronks. Voor Rémi was ik op zoek naar een ondoordringelijk iemand. Bij Eden wist ik meteen wat voor vlees

ik in de kuip had, bij Gustav helemaal niet. Hij is voor mij altijd een beetje een enigma gebleven, wat helemaal aansloot bij mijn ideeën voor Rémi.’

Onder de volwassen castleden vallen twee namen in het bijzonder op: Émilie Dequenne en Kevin Janssens. ‘Voor mij is Émilie de

Waalse Kate Winslet’, aldus Dhont. ‘Zó genuanceerd heb ik nog maar zelden iemand weten acteren. Met Kevin samenwerken vond ik dan weer interessant omdat hij vaak gecast wordt in het register van de ruwe bolster en we hier voor de blanke pit zijn gegaan.’

Glad ijs

Voor een intimistisch drama over prille tieners bevat *Close* twee opvallende settings: de kleurrijke bloemenkwekerij van Leo’s ouders en de spierwitte schaatsbaan waarop hij in een pikzwart pak ijshockey speelt. ‘In *Girl* zorgde het balletkostuum ervoor dat het hoofdpersonage niks kon verbergen, in *Close* doet het ijshockeypak het

tegenovergestelde’, zegt Dhont. ‘Leo verbergt zich letterlijk en figuurlijk achter een masker en zoekt een zekere brutaliteit op. De openheid van de bloemenkwekerij staat dan weer in schril contrast met het gesloten karakter van de ijspiste. Daardoor communiceren de scènes op die locaties visueel heel poëtisch met elkaar.’

Minder poëtisch was die scènes effectief filmen, bekend de cineast: ‘Samen met mijn *director of photography* Frank van den Eeden beseft ik dat de ijshockeyscènes alleen maar zouden werken als we met de camera mee het ijs op gingen, wat makkelijker gezegd dan gedaan is. Voor de segmenten op de bloemenkwekerij moesten we dan weer rekening houden met de seizoenen en de plant- en plukmomenten. Hoewel de eigenaars ongelooflijk behulpzaam waren, gingen ze hun werkschema *no way* voor ons aanpassen. Maar bon: eind goed, al goed. (*lacht*)’ 📺

CLOSE SPEELT VANAF 2 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

Amsterdam

REGIE David O. Russell
CAST Christian Bale, John David Washington, Margot Robbie
SPEELDUUR 2u14
VANAF 26 oktober in de bioscoop

David O. Russell (*American Hustle*) bouwt rond een rechtse samenzwering uit het Amerika van de jaren dertig een speelse tragikomedie met een plejade aan sterren, onder wie ook Matthias Schoenaerts. Kruising tussen *Bande à part* en *American Ultra*. **RUBEN NOLLET**

EO

REGIE Jerzy Skolimowski
CAST Isabelle Huppert, Sandra Drzymalska, Lorenzo Zurzolo
SPEELDUUR 1u28
VANAF 23 november in de bioscoop

De Poolse veteranen Jerzy Skolimowski (*Moonlighting*) geeft een eigenzinnige, lichtjes surrealistische draai aan de Robert Bresson-klassieker *Au hasard Balthazar* uit 1966, over het tragische leven van een grijze ezel met melancholische ogen. **CHRIS CRAPS**

Boy from Heaven

REGIE Tarik Saleh
CAST Tawfeek Barhom, Fares Fares, Mohammad Bakri
SPEELDUUR 2u06
VANAF 23 november in de bioscoop

De zoon van een simpele visser gaat aan de meest prestigieuze universiteit van Caïro studeren, maar raakt verstrikt in een conflict tussen verschillende groeperingen. Voor fans van seventies-thrillers als *The Parallax View* en *Three Days of the Condor*. **CC**

Bones and All

REGIE Luca Guadagnino
CAST Taylor Russell, Timothée Chalamet, Mark Rylance
SPEELDUUR 2u14
VANAF 23 november in de bioscoop

Als *The Addiction* verslaving gelijk-schakelde met vampirisme, dan doet deze *Call Me by Your Name*-reünie tussen regisseur Luca Guadagnino en ster Timothée Chalamet iets gelijkaardigs met kannibalisme... in de vorm van een romantische roadmovie. **RN**

Good Luck to You, Leo Grande

REGIE Sophie Hyde
CAST Emma Thompson, Daryl McCormack, Isabella Laughland
SPEELDUUR 1u37
VANAF 30 november in de bioscoop

Een gepensioneerde lerares huurt een sekswerker in die ze na een eerste positief contact beter wil leren kennen. Een huis clos-tragikomedie die helemaal wordt gedragen door de moedige vertolking van Emma Thompson. **CC**

Op vertigoweb.be vind je elke woensdag nieuwe recensies!

15 Nov.'22
→→→
8 Jan.'23

- ✓ Concert
- ✓ Film
- ✓ Exhibition
- ✓ Virtual Reality

DUBAI & ABU DHABI

7 fijne dagen

INBEGREPEN: vliegreis met topvliegmaatschappij Emirates vanuit Brussel, 20 kg bagage & 7 kg handbagage, **superknap luxehotel Dubai Sofitel Obelisk (****)**, leuke excursies & Nederlandstalige gids.

AFREISDATA

1 februari 2023	€ 1299
19 februari (krokusvakantie) 2023	€ 1599
6 april (paasvakantie) 2023	€ 1599
12 mei 2023	€ 1099
6 juni 2023	€ 1099
10 juli (zomervakantie) 2023	€ 1299
14 augustus (zomervakantie) 2023	€ 1299
12 september 2023	€ 1099
10 oktober 2023	€ 1499
30 oktober (herfstvakantie) 2022	€ 1699

INFODAG: 28 oktober om 15.00 uur in ons auditorium te Sint-Truiden.
(Gratis toegang, reserveren aangeraden)

ALLE INFO & BESCHIKBAARHEID:
www.deblauwevogel.be

